

[Valdemar Thomsen.]

Derigennem har vi et Fingerpeg om, hvilke Motiver det ærede Medlem har, naar han taler fra denne Talerstol.

Efter min Mening tjener det heller ikke Partiet Venstre til Ære, at de deler den Opfattelse, som Henvendelsen fra de danske Landboforeninger er Udtryk for. Vi vil gerne, sagde det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, støtte Raadet i dets Arbejde, forudsat at der er de fornødne Midler til Raadighed. Ja, men det, det her drejer sig om, er netop, at de fornødne Midler bliver stillet til Raadighed.

Jeg vil sige den højtærede Indenrigsminister Tak for den Velvilje, han lægger for Dagen, men jeg tror ærlig talt, at vi her er inde paa et Omraade, hvor det tiltrænges, at vi, altsaa Lovgivningsmagten, alvorligt tager os sammen. Naar man ved, hvilke Værdier det drejer sig om, kan man ikke sige, at Indenrigsministerens Oplysninger var særlig omfattende. Han indskrænkede sig i det væsentlige til at fastslaa, at vi har et videnskabeligt Ernæringsudvalg — det vidste maaske de fleste i Forvejen —, at Problemerne dér bliver gennembehandlet, og at Udvalget er rigtigt indstillet. Derom er der sikkert ingen, der nærer nogen som helst Tvivl, men det er for lidt at sige i en Situation som den, vi befinder os i i ernæringsmæssig Henseende.

Hvis det nemlig kan betragtes som fastslaaet, og det kan det, at Børn for at faa sunde og stærke Tænder og en stærk og rank Ryg behøver en Liter Sødme daglig, og hvis det kan betragtes som godtgjort, at vitaminrig Føde kan beskytte mod Forkølelsessygdomme og Tuberkulose, saa maa det være en Statsopgave at sørge for, at Børnene og da navnlig de Børn, hvis Forældre ikke har Raad til at købe, faar den tilstrækkelige Sødme. Gennem fornuftige og praktiske Foranstaltninger maa det i vort mælkerige Land, uden at Udgifterne bliver for store, kunne indrettes saadan, at ingen lider under Mangel paa det vigtige, ja, uundværlige Næringsmiddel, som Mælken er.

Som jeg tillod mig at fremhæve ved første Behandling af nærværende Lovforslag, er der gennem Aarene ofret Millionbeløb paa Fodringsforsøg med vore Husdyr, Beløb, som nu alle, sikkert ogsaa Landboforeningerne, er klar over har givet gode Renter. Vi ved nu omtrent præcis, hvad saavel Svin som Malkekøer skal have af Foder og Mineralstoffer. Derfor er det nærmest latterligt, at der nu fra Landbo-

foreningernes Side næres Betænkkelighed ved at iværksætte de Kostundersøgelser, som netop Husholdningsraadet har ønsket iværksat, og som ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i Dag har peget paa var ønskeligt at faa iværksat, og det er altsaa bl. a. til de Undersøgelser, Husholdningsraadet beder om Midler.

Interessen for Ernæringsproblemerne er stigende i den brede Befolkning, heldigvis, derpaa tyder den Oplysning, vi har faaet i Dag fra Ordføreren for det konservative Parti, at der nu fra privat Side er stillet ret betydelige Beløb til Raadighed for de Kostundersøgelser, man ønsker iværksat. Altsaa, der er stigende Interesse for Spørgsmaalet, og derfor beklager jeg, at den højtærede Indenrigsminister ikke allerede paa indeværende Tidspunkt har truffet Forberedelser til den Reformlovgivning, der tiltrænges paa det ernæringsmæssige Omraade.

Oluf Pedersen: Der er aabenbart mange Medlemmer i dette høje Ting, som har den Opfattelse, at hvis man gaar imod, at en Ting bliver taget op som Statsopgave, er det, fordi man er imod, at Opgaven løses, men dette er jo en fuldkommen Misforstaaelse. Der er mange vigtige Ting her i Verden, som kun bliver forkludret, naar Staten blander sin Næse deri. Men hvis man endelig tillægger dette Husholdningsraad saa overordentlig stor Betydning, er det jo latterligt med de 30 000 Kr., naar man ser dette Beløb i Forhold til, at Husmødrene omsætter maaske en Milliard Kroner. Jeg regner Husholdningsraadet Virksomhed for at være praktisk talt ligegyldig; hvis man vil gaa ud og tale med den almindelige Husmoder om, hvilke Resultater hun har faaet af Husholdningsraadet Arbejde, vil man sikkert faa bekræftet, at min Opfattelse er rigtig.

Der blev sagt her, at jeg havde gjort mig til Talsmand for, at Husholdningsraadet skulde tage en politisk Opgave op, nemlig den at undersøge Dyrtidens Skadelighed for Hjem og Børn. Det kan da ikke være en politisk Opgave! Det er dog en ganske naturlig faglig Opgave for et Husholdningsraad, hvis det skulde give sig af med noget fornuftigt! Men naturligvis kan det godt være, at det kunde faa politiske Følger, nemlig hvis et sagligt Husholdningsraad fastslog, at den Politik, som man driver, fører til en Dyrtid, som er skadelig. Men saa kunde man jo bare lave denne Politik om, saa skete der ikke flere Ulykker, og saa